

248
M.S
517

517

പുസ്തകം II.

കലാവിഭാഗിനി പ്രസിദ്ധീകരണശാല

തിരുവനന്തപുരം.

LABEL FOR LIBRARY BOOKS

1. Name of School.
2. General Stock No.
3. Division or classified No.
4. Section.
5. When added.
6. Price (Nett.)

G. F. P. 440. Edn. 2. 65,000. 12-5-116.

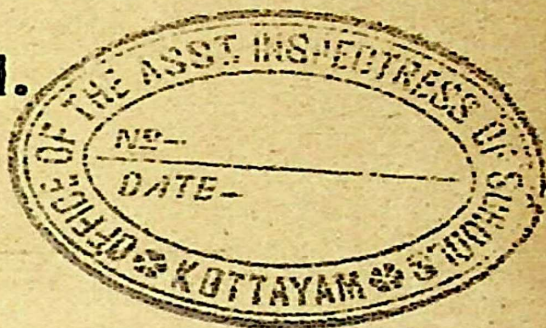

കൃഷ്ണൻകാവലി-എ. ഞാട്ട

11 - 1 - 112

രക്ഷാകവലം

പുസ്തകം II.

ഞാപതിച്ച കാപ്പി 1000.

(Copy right reserved).

1936

കലാവിഭാഗിനി പ്രസിദ്ധീകരണശാല

തിരുവനന്തപുരം.

പ്രസ്താവന.

സെയിഫ് ഫസ്റ്റ് എന്ന വിഷയത്തിന് എല്ലാ പരിഷ്കൃതരും ജ്യേഷ്ഠരിലും പ്രചാരപ്രചാരം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതം എത്ര കണ്ടു മഹത്തരമാണെന്നും നിസ്സാരങ്ങളും പ്രതിരോധങ്ങളുമായ സംഭവങ്ങൾ മൂലം അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നത് ഓരോ വ്യക്തിയോടും മനുഷ്യസമുദായത്തോടും തന്നെയും ചെയ്യുന്ന അജ്ഞാതവ്യമായ രൂപരേഖമാണെന്നും ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ സംരംഭം പല രാജ്യങ്ങളിലും സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ലഭിച്ച ജനം തനിക്കുവേണ്ടിയും ജനസമുദായത്തിനുവേണ്ടിയും പരിരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടെന്നും ജീവനിലാത്ത മറ്റു ധനമില്ലെന്നുമുള്ള സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ ഏകദേശഭാരതീയരും മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രസ്ഥാനം കുറഞ്ഞൊരു കാലമായി പരസ്പരദേശങ്ങളിലേക്കും സംക്രമിച്ചു തുടങ്ങിയത്.

വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങളുടെ പുരോഗമനം, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധി, വൈദ്യുതശക്തിയുടെ ആവിർഭാവം, ജീവിതരീതിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കൃത്രിമപലതകൾ; മുതലായവ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സംരംഭത്തിന്റെ ആവശ്യകത കേരളത്തിലും അനിക്കുവേണ്ടുന്നതിന് തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വേദം ഗവൺമെന്റിൽ തന്നെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ടതുപോലുമായി വേദം പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ടതുപോലുമായി പരമാർത്ഥം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും സെയിഫ് ഫസ്റ്റ് എന്ന വിഷയം പുതുതായി ആരംഭിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യമമായതുകൊണ്ടും രക്ഷാകവചം ഒന്നാംപുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഉടൻതന്നെ അതിനെ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലേയും ഉപയോഗത്തിനായി നിയമിച്ചതുകൊണ്ടും ഏകദേശ അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാർഹ്യവുമുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളമായി ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ള പരമാർത്ഥവും ഇവിടെ കൃത്യജ്ഞതാപുരം അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ രക്ഷാകവചത്തിന്റെ ഒന്നാംപുസ്തകം മാത്രം കാണാൻ ഇടയായ പലർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു ചില വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകന്മാർക്കും അ

ല്ലം നിരശയാണെന്നായത്. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നവയെല്ലാം അതിൽ കണ്ടില്ല. കാണപ്പെട്ടവയെല്ലാതന്നെ ഉപരി ക്ലാസ്സുകളിലെ ഉപയോഗത്തിനു തക്ക തുരുതാം അഥവാ ഗൗരവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ കാലത്തിനിടയിൽ പലരിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരാതി.

ബാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രായവും ധാരണാശക്തിയും പ്രധാനമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് രണ്ടാമ്കലത്തെ വിഷയവിശകലനം ചെയ്തു പലഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവയിൽ ആദ്യപുസ്തകത്തെ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. രണ്ടാം ക്ലാസ്സിലേക്കു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ പരികരകളായപ്പറ്റി മന്ത്രമേ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വേറെ നമ്മുടെ ഉപയോഗ ഇന്നത്തെ രാജ്യങ്ങളിൽ രണ്ടും മൂന്നും മൈൽ സഞ്ചരിച്ചു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോകേണ്ടിവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു റോഡുകളിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ വിഷയം തന്നെയാണു പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ആവശ്യമുള്ളതെന്നു ഏവരും സമ്മതിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ഒന്നാംപുസ്തകം മാത്രം കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കു പര്യാപ്തമാകുന്നില്ലെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ മുൻപ്രതികരണത്തെ അനുഭവവും ചുമതലയുള്ള ചില മാന്യസുഹൃത്തുക്കളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചാണ് മൂന്നും നാലും ക്ലാസ്സുകളിലെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി രണ്ടാകവചം രണ്ടാ മൂന്നും പുസ്തകങ്ങൾ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി ഇപ്പോൾ ബഹുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രായോഗികമായും അല്ലാതെയും വളരെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും മാന്യസുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദായകങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. എന്നുള്ള പരമാർത്ഥവും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

തിരുവനന്തപുരം, }
22—8—1935. }

പ്രസാധകൻ.

രക്ഷാകവചം

രണ്ടാം പുസ്തകം

I

പ്രാരംഭം.

രക്ഷാകവചം ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ വീട്ടിനപ്പുറത്തു,
 പ്രത്യേകിച്ചു റോഡുകളിൽ, ഞെചരിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങളെ
 ജ്വര ഏകദേശം വിശദമായി നിങ്ങൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു.
 വാഹനബഹുലവും ജനനിബിഡവുമായ റോഡുകളിൽ

ശ്രദ്ധയില്ലാതെ സഞ്ചരിക്കുകയും, പരജനോപദ്രവകരമായ വിധത്തിൽ കുപ്പിച്ചില്ലുകളും, പഴത്തൊലിയും മറ്റും പൊതുനിരത്തുകളിൽ വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യാൽ നേരിടാവുന്ന വിപത്തുകൾ എത്രമാത്രമെന്നു അതിൽനിന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

എന്നാൽ അശ്രദ്ധകൊണ്ടും അവിവേകം കൊണ്ടും അപകടങ്ങളും ജീവാപായത്തനെയും നേരിടുന്നത് റോഡുകളിൽ മാത്രമല്ല. അല്പമായ നോട്ടക്കുറവുകൊണ്ടും വേണ്ടപ്പോൾ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനമില്ലായ്മയാലും നമ്മുടെ വീടുകളിൽതന്നെ പ്രതിദിനമെന്നോണം നേരിടുന്ന അപകടങ്ങളും അകാലമരണങ്ങളും ഒട്ടും ചുരുക്കമല്ല. റോഡുകളിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന വിപത്തുകൾ മിക്കവാറും വലിയവലിയ പട്ടണങ്ങളിലാണു് അധികമായി സംഭവിക്കുക. എന്നാൽ ഗൃഹങ്ങളിലും ഗൃഹപരിസരങ്ങളിലും നമ്മെ ചുറ്റിക്കിടക്കുന്ന അപകടങ്ങൾ ഗ്രാമനഗരഭേദമില്ലാതെ ഏവരേയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്നവയാണു്. തിരക്കുള്ള തെരുവുകളിലും വേണമെങ്കിൽ റോഡുകളിൽതന്നെയും സഞ്ചരിക്കാതെ നമ്മിൽ പലർക്കും കഴിക്കാമെന്നു വയ്ക്കാം. എന്നാൽ വീടുകളിൽ താമസിക്കാതെ കഴിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സംഗതികൾ കുട്ടികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചു പഠിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല വീടുകളിൽ ചെന്നാൽ ഈവക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരേയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാണു്. അല്പമായ ഒരു മുൻകരുതൽ കൊണ്ടോ നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രതിവിധികൊണ്ടോ ഒരു മനുഷ്യായുസ്സിനെ ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ

അതു ഒരു വലിയ കാര്യമാണല്ലോ. നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും അതിനായി യഥാർത്ഥത്തിൽ അഗ്രഹിക്ക തന്നെ ചെയ്യും.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ എന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയെ പുതുക്കുന്നതിലേക്കായി ഒന്നാംപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളുടെ ഒരു ചുരുക്കം ഇതിൽ അദ്ദേഹമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പഥികരക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മിക്ക പ്രധാനസംഗതികളും അതിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹപുസ്തകത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത ചില പഥികരക്ഷാവ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്തതായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അവസാനമായി ഗൃഹങ്ങളിലും ഗൃഹപരിസരങ്ങളിലും അനുവർത്തിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങളേയും സാധാരണജീവിതത്തിൽ നമുക്കു നേരിടാവുന്ന ഏതാനും ചില അപകടങ്ങളേയും അവയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളേയുംപറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്.

ഒന്നാംപുസ്തകത്തിന്റെ സംക്ഷേപം.

- (1) വഴിയിൽ എപ്പോഴും ഇടതുവശം ചേർന്നു സഞ്ചരിക്കണം.
- (2) റോഡുവിലങ്ങെ കുടക്കുമ്പോൾ ഇടം വലം നോക്കി അപകടമില്ലെന്നു നിശ്ചയം വന്നതിനുശേഷമേ പുറപ്പെടാവൂ.

(3) അൾ തിരക്കുള്ള നിരത്തുകളിൽ കളിക്കരുത്.

(4) റോഡിൽ വളയമുരുട്ടരുത്.

(5) വണ്ടികൾ ഓടി പോകുമ്പോൾ അവയുടെ പിൻപിൽ ചാടിക്കയറുകയോ വണ്ടി നില്ക്കാതെ വണ്ടിയിൽനിന്നും ചാടി ഇറങ്ങുകയോ ചെയ്യരുത്.

(6) കൂട്ടുകാരമായി വഴിമധ്യത്തിൽനിന്നു സംസാരിക്കുകയോ കൂട്ടുകൂടി റോഡുകളിൽ നിരന്നു സഞ്ചരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

(7) പഴത്തൊലി കുപ്പിച്ചില്ല മുതലായവ റോഡിൽ എറിയരുത്.

(8) രണ്ടു മൃഗങ്ങളോ വാഹനങ്ങളോ റോഡിൽ നിരന്നുപോകുമ്പോൾ അവയുടെ ഇടയ്ക്കുകൂടി നടക്കരുത്.

(9) ഓടി പോകുന്ന വണ്ടിയുടെ പിമ്പിൽ കയറി തൂങ്ങിനിന്നു സവാരി ചെയ്യരുത്.

(10) റോഡിന്റെ തിരിവുകളിൽ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു സഞ്ചരിക്കാവൂ. കവലകളിൽ പോലീസുകാർ നില്ക്കുന്നതടങ്ങിൽ അവരോടു ചോടിക്കാതെ ഒരിക്കലും കവലകൾ കടക്കരുത്.

II

പഥികൻ അനുസരിക്കേണ്ട പ്രമാണങ്ങൾ

മേൽ പറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന പക്ഷം മിക്കവാറും അവകടം കൂടാതെതന്നെ നിങ്ങൾക്കു

വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ചെറുപ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുട്ടികൾ ഗൗനിക്കേണ്ടതായ മറ്റുചില പ്രധാന സംഗതികൾകൂടിയുണ്ട്.

ബസ്സുകളിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ വണ്ടി നിറുത്തുന്നതിനു മുമ്പു ചാടിയിറങ്ങുന്നത് ഒരുവകസാമത്വമായി കരുതുന്നവർ വളരെയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് ഏറ്റവും അപകടകരമായ ഒരു സമ്പ്രദായമാണ്. കമ്പിയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കൈ യാദൃശ്ചികമായി തെറിപ്പോവുകയോ, കാൽ തറയിൽ ചേരാതെവരികയോ- ബാലൻസു' തെറിപ്പോവുകയോ ചെയ്താൽ ഈ സമത്വന്റെ സ്ഥിതി ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിരിക്കും. ചക്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞെരിഞ്ഞ കാലുകളോ ദോഹമോ ആയിരിക്കും മിക്കവാറും അയാളുടെ സാമത്വപ്പുകടന്തന്തിനു ലഭിക്കുന്ന സമ്മാനം. ചിലപ്പോൾ ജീവാപായം തന്നെ നേരിട്ടുവെന്നും വരാം. വണ്ടി നില്ക്കുവാൻ രണ്ടുമിന്നിട്ടു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ നല്ലതാണ്.

ഇതുപോലെതന്നെ ഓടിപ്പോയ്ക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന മോട്ടോർബസ്സുകളിൽ ചാടിക്കയറുന്ന ചില സാഹസബുദ്ധികളുമുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ഉദ്ദേശിക്കുന്നസ്ഥാനത്തു പിടികിട്ടാതിരിക്കയോ കുതിച്ചുവയ്ക്കുന്ന കാൽ തെറിപ്പോകുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം നേരിടുന്ന വിപത്തു എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിക്കുന്നതിനുള്ള വിവേകബുദ്ധി ഈ സാഹസപ്രിയന്മാർക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എത്രമാത്രം അപകടമാണ് അവർ വരുത്തിവയ്ക്കുന്നത്? കാലും കയ്യും ഒടിച്ചതിന്റെദശേഷം പിന്നീടു എത്രമാത്രം പശ്ചാത്തപിച്ചാലും അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലല്ലോ. അല്പം

ക്ഷമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അയ്യപ്പിനെ രക്ഷിക്കാമെങ്കിൽ അതു എത്രയോ അഭിലഷണീയമാണു്.

കാറുകളിലും ബസ്സുകളിലും യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ പുക വലിക്കുന്നതു് വളരെ അപകടമാണു്. അവിചാരിതമായി ബീടിയിൽനിന്നും തീപ്പൊരി പറന്നു് വീണു് പെട്രോളിനു തീപിടിക്കുന്നതിനും യേക്കരങ്ങളായ അത്യാഹിതങ്ങൾ നേരിടുന്നതിനും എളുപ്പമുണ്ടു്. സൂക്ഷിച്ചാൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടല്ലോ.

കുട്ടികൾ പ്രത്യേകമായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള മറ്റൊരു സംഗതി സൈക്കിൾസവാരിമൂലം നേരിടുന്ന അപകടങ്ങളുല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. സൈക്കിളിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അല്പം വളയ്ക്കേണ്ടിവന്നാലും ബഹുലംകുറഞ്ഞറോഡുകളിൽ കൂടി യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. അവിചാരിതമായി വല്ല കാരോ ബസ്സോ ചിലപ്പോൾ കുറുകെ വിലങ്ങി എന്നുവരാം. അപ്രതീക്ഷിതമായ സമയത്തു് ഒരാൾ സൈക്കിളിനുമുൻപിൽ പെട്ടെന്നു എടുത്തു ചാടി എന്നുവരാം. ജനബാഹുല്യം കുറഞ്ഞ റോഡുകളിൽ ഇത്തരം അപകടങ്ങൾ വളരെ കുറവായിരിക്കും. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള വഴികളിൽ ഒരുവനു ഭീതികൂടാതെ സഞ്ചരിക്കാവുന്നതാണു്.

അശ്രദ്ധകൊണ്ടും അവിവേകംകൊണ്ടുമുണ്ടാകുന്ന സൈക്കിൾഅപകടങ്ങൾ നിരവധിയാണു്. സൈക്കിളിൽ സാമാന്യം പരിചയമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ബെല്ലോ (മണി) ബ്രെയ്ക്കിനോ കൂടാതെയും ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ഉപയാഗിക്കാതെയും എത്ര അർത്ഥരഹിതങ്ങളുള്ള റോഡുകളിലും വലിയ ഇറക്കങ്ങളിലും സൈക്കിൾ വായുവേഗ

ത്തിൽ പായിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ചില ചെറുപ്പക്കാര
 ണ്ട്. തങ്ങളുടെതന്നെയും മറുയാത്രക്കാരുടെയും ജീ
 വൻ കാരോ നിമിഷവും അപകടത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടാ
 ണ് അവർ ഈ സാഹസകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ത്
 ഇക്കൂട്ടർ ധരിക്കാത്തതാണ് കഷ്ടം. അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല
 സ്ഥലങ്ങളിൽ മണിയടിക്കുകയും അപകടസന്ധികളിൽ
 ബ്രഹ്മിയായിട്ടു വണ്ടി നിറുത്തുകയും, പ്രത്യേകിച്ചു വലിയ
 ഇറക്കങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മിയായി പിടിച്ചു സാവധാനത്തിൽ
 സൈക്കിൾ വിടുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്തോ പോരായ്മ
 യായിട്ടാണ് ചിലർ കരുതുന്നത്. പക്ഷെ അറിയാതെ
 മായ അപകടത്തിൽ ചെന്നു ചാടിക്കഴിയുമ്പോഴാണ്
 ഇക്കൂട്ടർ പശ്ചാത്തപിക്കുക. ബ്രഹ്മിയായി പിടിക്കാതെ
 അതിവേഗത്തിൽ ഇറക്കമിറങ്ങുന്ന ഒരു വണ്ടിയുടെ മുൻ
 പിൻ പെട്ടെന്നു ഒരാൾ ചാടി വീഴുകയോ ഇരുവശമുള്ള
 ശാഖാരോഡുകളിൽ നിന്നു വല്ലവണ്ടിയും അവിചാരിത
 മായി മുൻപിൽ വന്നു ചാടുകയോ ചെയ്താൽ യാത്രക്കാ
 രൻ എത്രതന്നെ പണിപ്പെട്ടാലും അയാളുടെ സൈക്കി
 ളിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. പെട്ടെന്നു
 ബ്രഹ്മിയായിട്ടുവന്നതായാൽ വണ്ടി തെറിക്കുന്നതിനും യാത്രക്കാ
 രനും വണ്ടിയും കൂടി അടുത്ത കാടയിലോ കുറിക്കാട്ടിലോ
 പതിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ടെന്നും മാത്രമല്ല വണ്ടിയുടെ വേ
 ഗത ക്രമാതീതമായിരുന്നാൽ ബ്രഹ്മിയായിട്ടു പോട്ടി അറിയാതെ
 മായ അപകടത്തിൽ ചെന്നു പതിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്.
 “ഉഴുതണ്ടെങ്കിലേ ഉല്ല വിററും തിന്നാവൂ” എന്നു നിങ്ങൾ
 കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. എത്ര വലിയ അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ
 തന്നെയും ജീവനെ അപകടത്തിലാക്കിയിട്ടു സാധിക്കാണ്ട

തായ കാർയ്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ കാണുകയില്ല. അല്പം ശ്രദ്ധയോടും വിവേകത്തോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം വലിയ കാർയ്യനഷ്ടമൊന്നുമുണ്ടാകുവാനില്ലെന്നു മാത്രമല്ല നമ്മുടെയും അന്യരുടെയും ജീവനെ അപകടത്തിലാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ബ്രഹ്മിഷ്ഠപയോഗിക്കേണ്ടതു പോലെതന്നെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണു് സൈക്കിളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ബെല്ലുപയോഗിക്കേണ്ടതും. പ്രധാനമായി നാലു സന്ദർഭങ്ങളിലാണു് ഒരു സൈക്കിൾ യാത്രക്കാരുൾ ബെല്ലുപയോഗിക്കേണ്ടതു്.

- (1) മുൻപേ പോകുന്ന ഒരു വണ്ടിയോ അല്ലോ തനിക്കു മാർഗ്ഗതടസ്സമാണെന്നു കാണുമ്പോഴും,
- (2) എതിരേ വരുന്ന ഒരു വണ്ടിയോ അല്ലോ സൈഡ് (വശം) തെറി വരുന്നു എന്നു കാണുമ്പോൾ അയാളെ വിവരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും,
- (3) കവലകളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ വശത്തുള്ള റോഡുകളിൽനിന്നു് വല്ലവണ്ടിയോ അല്ലോ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു മുന്നറിവു കൊടുക്കുന്നതിലേക്കും,
- (4) റോഡു കുറുകെ വിലങ്ങിക്കടക്കുമ്പോൾ ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും വരുന്ന യാത്രക്കാർക്കു് അറിവു കൊടുക്കുന്നതിനും മണിയടിക്കേണ്ടതാണു്.

തന്റെ ഗതിക്കു വല്ലതും പ്രതിബന്ധം കാണുമ്പോൾ ഉടനെ തന്നെ വണ്ടിയിൽനിന്നും താഴെയിറങ്ങി പ്രതിബന്ധം തീരുന്നതുവരെ കാത്തുനില്ക്കുന്നതാണു് ഏറ്റവും നന്നു്. അതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തന്റെ സാമർത്ഥ്യത്തിനു ഇടിവുപററിപ്പോകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് വലിയ അബദ്ധമാണു്.

ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും പേർ ചേർന്ന് ഒരു സൈക്കിളിൽ സവാരി ചെയ്യുന്നതായും കാണാറുണ്ട്. ഇതുവല വിധത്തിലും അപകടകരമാണ്. പിൻപിൽ നില്ക്കുന്ന ആളിന്റെ ബാലൻസ് അല്പം തെറ്റുകയോ കാൽവഴുതുകയോ പിടിവിടുകയോ ചെയ്താൽ എല്ലാവരും മറിഞ്ഞുവീണു പരുക്കേൽക്കുന്നതിനു എളുപ്പമുണ്ട്. പൊട്ടിയ തലയോ, ഒടിഞ്ഞ കാലോ, തകർന്ന കയ്യോ മാത്രമായിരിക്കുമിടവാറും ഈ വിനോദത്തിനു അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം. പിൻപിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നവന്റെ കാൽ ചക്രത്തിന്റെ കമ്പികൾക്കിടയിൽപ്പെട്ടു കണ്ടിച്ചുപോകുന്നതും ഇവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒരു സാധാരണ സംഭവമാണ്.

സൈക്കിൾ ചവുട്ടുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തെ ലഘുപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഓടി പോകുന്ന ബസ്സിൽ ഒരു കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടു യാത്രചെയ്യുന്നത് ചിലർക്കു കൗതുകമായി തോന്നാറുണ്ട്. പക്ഷേ ബസ്സു പോടുന്നനവേ നിൽക്കുന്നതായാൽ അയാൾ ബസ്സിൽ തട്ടി മലർന്നിട്ടു നിലംപതിക്കുന്നതിനും മിടവാറും ജീവാപായം നേരിടുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്.

അതുപോലെതന്നെ കൈ രണ്ടും വിട്ട് സൈക്കിൾ ഓടിക്കുക, കാലെടുത്തു ഫാൻഡിൽബാറിൽ വച്ചുകൊണ്ടു ഇറക്കത്തിൽ സൈക്കിൾ വിടുക മുതലായ വിനോദങ്ങളും എല്ലാപ്പോഴും അപകടകരമാണ്.

സൈക്കിളിലുള്ള രാത്രിസഞ്ചാരം കഴിച്ചുള്ളിടത്തോളം കുറയ്ക്കയാണുത്തമം. പെട്ടെന്നു ഒരു കഠിന്റെ വെളിച്ചം മുഖത്തടിച്ചാൽ കണ്ണു മങ്ങി വഴി നിശ്ചയമില്ലാതെ വല്ല കുണ്ടിലും ചാടുന്നതിനു എളുപ്പമുണ്ട്. വിളക്കുകൂടാ

തെ ഒരിക്കലും രാത്രിസമയങ്ങളിൽ സൈക്കിൾ സവാരി ചെയ്യരുത്.

കാൽനടയാലും വണ്ടിയിലായാലും ഏല്പോഴും ഇടതുവശം മേന്റേൻ യാത്ര ചെയ്യാവൂ എന്ന് ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ സംഗതിയിൽ നിങ്ങൾ വളരെ നിഷ്പക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ വല്ല അപകടവും സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം അപകടം പിന്നത്തെ ആർ ശരിയായ വശത്തുകൂടി തന്നെയോ പോയിരുന്നത് എന്നാണ് ഗവൺമെന്ററിട്ടുതന്നാർ ആദ്യമായി അന്വേഷിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ അബദ്ധംകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്ന വിപത്തിനു ഇതരനെ ഉത്തരവാദിയാക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനും സാധ്യമല്ലല്ലോ.

III

ഗൃഹവും പരിസരങ്ങളും.

ഇനി നമുക്ക് ഗൃഹപരിസരങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാം. അവിടെ സാധാരണമായി ഉണ്ടാകാറുള്ള അപകടങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് സുപരിചിതങ്ങളാണല്ലോ. അടുത്തൊരു വിട്ടിനു തീ പിടിച്ചു എന്നും, അയൽപക്കത്തു് ഒരു കുട്ടി കിണറിൽവീണു എന്നും, പിന്നീടൊരു സ്ഥലത്തു. തിളച്ചു കഞ്ഞി വീണു് ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ദേഹമെല്ലാം പൊള്ളി എന്നും, വീണ്ടുമൊരു ദിക്കിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വസ്ത്രത്തിൽ തീ പിടിച്ചു് അകാലമൃതിയടഞ്ഞു എന്നും മറ്റും നിങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും കേൾക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അത്യാഹിതങ്ങളുടെ ഓരോന്നിന്റെയും മേതുവെത്തന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവ

കാരോന്നിന്റെയും യഥാർത്ഥകാരണം എന്തായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ “കഷ്ടം! അല്പം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എത്ര എളുപ്പത്തിൽ ഈ ഭയങ്കര വിപത്തിൽനിന്നും തെറിപ്പിഴയ്ക്കുമായിരുന്നു” എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി ഈയിടെ നടന്ന ഒരു സംഭവം ഞാൻ പറയാം. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽനിന്നും അല്പം കിഴക്കുമാറി ഒരു വീട്ടിൽ അഗ്നിബാധയുണ്ടായി. ജീവനാശമൊന്നുമുണ്ടായില്ലെങ്കിലും സാധുക്കളുടെ പത്തഞ്ഞൂറു രൂപ വിലയ്ക്കു വരുന്ന ഗൃഹോപകരണങ്ങളും വീടും കത്തി ചാവലായിപ്പോയി. രാത്രിസമയത്താണ് തീ പിടിച്ചത്. അതിനാൽ വീടു പകുതിയും കത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ സുഖനിദ്രയിൽ ലയിച്ചിരുന്ന ഗൃഹവാസികൾക്കു കാര്യം മനസ്സിലായുള്ളൂ. അല്പായിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ തീ കെടുത്തുന്നതിനോ-വീടുപകരണങ്ങൾ വല്ലതും എടുത്തു മാറി രക്ഷിക്കുന്നതിനോ സാധിക്കുമായിരുന്നു. അഞ്ഞൂറു രൂപയിൽപരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ഈ അത്യാഹിതത്തിനു ഒരു ബീഡിമുറിയാണു കാരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ? ആ ഗൃഹത്തിലെ പതിനാലു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടി മുറിക്കകത്തു തന്റെ കിടക്കയിൽകിടന്നുകൊണ്ട് ബീഡി വലിച്ചതിന്റെ ശേഷം മുറി ജനലിൽ കൂടി പുറത്തേക്കുറിഞ്ഞു. അതുചെന്നു വീണതു് വരാന്തയിൽ കിടന്ന ഒരു ചാക്കുകസാലയിലായിരുന്നു. ബീഡിമുറിയുടെ അറ്റത്തുണ്ടായിരുന്ന തീചാക്കിൽപിടിച്ചു സാവധാനത്തിൽ നീറി കത്തിത്തുടങ്ങി. ആ കുട്ടി കിടക്കുന്നതിനുമുൻപു വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കസാലയുടെ കീഴേ ചിതറിക്കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചാക്കുകത്തിവീണ് പുസ്തകത്തിനു തീ പിടിച്ചു. അടുത്തപടി

എറയിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ഓലത്തട്ടിയിലും അവിടെനിന്നു മേൽക്കൂരയിലും തീ വ്യാപിച്ചു. നോക്കണം അലക്ഷ്യമായി എറിഞ്ഞ ഒരു ബീഡിമുറി വരത്തിക്കൂട്ടിയ അനന്തംങ്ങൾ.

സാധാരണ നമ്മുടെ വീടുകളിൽ സംഭവിക്കുന്ന അനന്തംങ്ങൾ എല്ലാം ഏറെക്കുറെ ഇങ്ങിനെ നിസ്സാരകാരണങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നുകൂടുന്നവയാണ്.

മേൽപറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ നിസ്സാരങ്ങളായ മറ്റു പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും അഗ്നിബാധയുണ്ടാകാറുണ്ട്. കുട്ടികൾ അടുപ്പിൽനിന്ന് തീക്കമ്പുകൾ എടുത്തു കളിച്ചു കൊണ്ടു നടക്കുകയും തന്മൂലം ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാകുകയും സാധാരണമാണ്. വീടുകളിൽ അടുപ്പ് ഉയർത്തി സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വക അനന്തംങ്ങൾകൂടാതെ കഴിക്കാം. അപകടമുള്ള ഇത്തരംവിനോദങ്ങളിൽനിന്നും കുട്ടികളെ അകറ്റി നിറുത്തുന്നതിന് മറ്റുള്ളവർ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹി കേണ്ടതാണ്. അടുപ്പിന്റെ സമീപം വിറക് ചൂട്ട് മുതലായവ കൂട്ടിയിടുക, അടുപ്പിന്റെ മുകളിൽ ഈ വക സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ വയ്ക്കുക, നിത്യം തീ കൊണ്ടു പെരുമാറുന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ മണ്ണണ്ണ, പെട്രോൾ മുതലായ സാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക എന്നീസമ്പ്രദായങ്ങളാണ് വീടുകളിൽ അഗ്നിബാധക്കു മിക്കപ്പോഴും കാരണമായിത്തീരുന്നത്. ഈ വക സംഗതികളിൽ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അഗ്നിമൂലമുണ്ടാകുന്ന വിപത്തുകളിൽനിന്നും മിക്കവാറും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാവുന്നതാണ്.

സാധാരണ വീടുകളിൽ ചിമ്മിണിയില്ലാത്ത ഒരുവക തകരവിളക്കുകളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ വിളക്കുപലപ്പോഴും വലിയ അപടങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നു

ണ്ടു്. ചിമ്മിണിയാടു കൂടിയ വിദേശവിളക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് നിർന്നാവസ്ഥ പലരേയും അനുവദിച്ചില്ലെന്നുവരാം. പക്ഷേ അവയെ സൂക്ഷ്മതയോടു കൂടി ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് അർക്കം യാതൊരു കാരണവും പറവാൻ കാണുന്നില്ല. അടവില്ലാതെ പടൻകത്തുന്ന വിളക്കുകളുടെ സമീപത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എത്രയോ പേരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കു തീപിടിക്കുന്നതിനും തന്മൂലം മരണം സംഭവിക്കുന്നതിനും കാരണമാകുന്നുണ്ടു്. ഈ തരം തകരവിളക്കുകൾ ചരിഞ്ഞുപോയാൽ എണ്ണ ചിന്തുന്നതിനും തീ പടൻപിടിക്കുന്നതിനും എളുപ്പമുണ്ടു്. ചരിഞ്ഞാൽ എണ്ണ ചിന്താത്തതും ദീപത്തിനു് അടവുള്ളതുമായ ചിമ്മിണിവിളക്കുകൾ എല്ലാവീടുകളിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന പക്ഷം ഒടുവളരെ അപകടങ്ങൾക്കു നിവാരണമുണ്ടാകുന്നതാണു്.

കാറുള്ള വീടുകളിൽ പെട്രോൾപാട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നിടത്തും കാറിടുന്ന ഷെഡ്ഡിലും വിളക്കുകളും തീപ്പെട്ടിയും വളരെ സൂക്ഷിച്ചു മാത്രം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. കഴിവുള്ളിടത്തോളം കുട്ടികളെ ദീപവുമകൊണ്ടു് ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു നന്നാണു്.

ചൂടുള്ള വെള്ളംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പൊള്ളലുകളും കുട്ടികൾക്കും പ്രായം ചെന്നവർക്കും ഒട്ടും അസാധാരണമല്ല. ഇതു മിക്കവാറും സംഭവിക്കുന്നതു് പാചകശാലയിലാണു്. അടുപ്പിൽ തിളച്ചുകിടക്കുന്ന വെള്ളവും തറയിൽ വാർത്തു പച്ചിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞിയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കൈ എത്തുന്ന ദിക്കിൽ വച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണു് ഈ ദുരിതം നേരിടുന്നതു്. മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ അടുപ്പു് പൊങ്ങിയതറി

യിൽ അയിരുന്നാൽ ജോലികൾക്കു സൗകര്യമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ഇവയിലുള്ള അപകടങ്ങളിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

നമ്മുടെനാട്ടിൽ മിക്കവാറും കിണറുവെള്ളമാണല്ലോ കുടിക്കുന്നതിനും കുടിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. വെള്ളമെടുക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി കിണറു് വീടിനോടു കഴിയുന്നതും അടുത്താണ് കുടിക്കുക. നാട്ടിൽപുറങ്ങളിലെ മിക്ക കിണറുകളും കല്ലുകെട്ടി ഉയർത്താതെയോ തറനിരപ്പിൽനിന്നും വെള്ളമൊലിച്ചു കിണറിൽ വീഴാതിരിക്കുന്നതിനു മാത്രം കഷ്ടിച്ചു് ഒരടിയോ അരഅടിയോ ഉയരത്തിൽ കല്ലുകെട്ടിയാണ് ഉപയോഗിക്കുക. തന്മൂലം പല നാശങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതായി നമുക്കനുഭവമുണ്ടു്. കളിച്ചു നടക്കുന്ന കുട്ടികൾ ചിലപ്പോൾ അവിചാരിതമായി കാൽ വഴുതി കിണറിലേക്കു മറിഞ്ഞു എന്നുവരാം. അഗാധമായ ആ കുഴിയിലെ വിശേഷമെന്തെന്നു കാണുന്നതിനുള്ള കൗതുകം കുട്ടികൾക്കു സാധാരണമാണു്. മുതുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടി മറഞ്ഞാൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉടനേ കിണറുവക്കത്തേക്കോടുന്നതായി നാം കാണാറുണ്ടു്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രായം ചെന്നവർതന്നെയും വെള്ളം കോരിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ കാൽ വഴുതി കിണറിൽ പതിക്കുക അസാധാരണമല്ല. കിണറുകൾ എല്ലാം തറനിരപ്പിൽനിന്നും മൂന്നോ നാലോ അടി ഉയരത്തിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ദുരൂഹ വിപത്തുകളിൽനിന്നു നമുക്കു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാവുന്നതാണു്.

വെള്ളം മറിഞ്ഞു ചിലപ്പോൾ കാൽവഴുതി അറിവിൽ പതിച്ചും പ്രതിവഷം ഒട്ടുവളരെ മരണം സഭവി

ഞ്ഞുണ്ടു്. സമത്വന്മാർക്കുതന്നെയും യാദൃച്ഛികമായി
 വന്നുചെയ്യുന്ന അനന്തമങ്ങൾ ഈശ്വരകല്പിതമെന്നു
 സമാധാനിക്കേണ്ട നിവൃത്തിയുള്ളു. എങ്കിലും വെള്ള
 ത്തിൽ പരിചയക്കുറവുകൊണ്ടു നേരിടുന്ന വിപത്തുകൾ
 നമുക്കു പരിഹരിക്കത്തക്കവതന്നെയാണു്. കുട്ടികൾ എ
 ല്ലാപരം ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ നീന്തൽ പരിശീലിച്ചിരി
 ക്കേണ്ടതാണു്. നമുക്കു നാട്ടിൻറെ രീതിക്കു് പലപ്പോഴും
 വള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതായും ചിലപ്പോൾ അപത്
 സന്ധികളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായും വരും. അപ്പോൾ
 നീന്തൽ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നാൽ സ്വന്തജീവനെ മാത്രമ
 ല്ല മറ്റുള്ളവരുടെ ആയുസ്സിനേപ്പോലും രക്ഷിക്കുന്നതിനു്
 നമുക്കു സാധിക്കുന്നതാണു്. ആത്മത്വാനന്ദം എത്ര മഹ
 ത്തായ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിലേക്കു് ഇയിടെയുണ്ടായ ഒരു സം
 ഭവംതന്നെ മതിയായ ഉദാഹരണമാണു്. മദ്ധ്യതിരുവിതാം
 കൂറിൽ കോഴഞ്ചേരി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു സാധുചാലൻ
 അഗാധമായ ഒരു കയത്തിൽ പെട്ടു. കണ്ടുനിന്നവർക്കും
 തന്നെ പ്രാണഭീതിയാൽ കയത്തിൽ ചാടി ബാലനെ രക്ഷി
 ക്കുന്നതിനു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. അവിടുത്തെ ഒരു കടുത്ത
 വള്ളക്കാരനു് ഏതു കയത്തിലും നീന്തത്തക്കവണ്ണം നല്ല
 പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഈ അത്യാഹിതം കണ്ടു്
 ധൈര്യസമേതം കയത്തിൽ ചാടി ബാലനെ കരക്കെടുത്തു
 രക്ഷിച്ചു. ഈ ധീരകൃത്യം എത്ര മഹത്തായ ഒരു പ്രതിഫ
 ലമാണു് അയാൾക്കു നൽകിയതെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ!
 സാധുവള്ളക്കാരൻറെ ഈ ധീരകൃത്യത്തിൻറെ കഥ ഇംഗ്ല
 ണ്ടിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരം വരെ എത്തി. അയാളു
 ടെ ആ ധീരപ്രവൃത്തിയെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു് വെയിസ്സ്

രാജകുമാരൻ (ഇൻഡ്രാചക്രവർത്തിയുടെ മൃതപുത്രൻ) ഒരു സ്വപ്നമെഡൻ പ്രസ്തുതവള്ളക്കാരനായച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. നോക്കണം! ആ വള്ളക്കാരൻ നീന്തൽ പരിചയമില്ലാതിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ വക അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കു് അയാൾ പാത്രമാകുമായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

നീന്തൽ ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതാണ് നന്നു്. പ്രായമായാൽ അഭ്യസനം കൂടുതൽ ക്ലേശതരമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ സ്വയമായും നീന്തൽ പരിശീലിക്കാവുന്നതാണ്. വെള്ളത്തിൽ ചൊങ്ങിക്കിടക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വാഴത്തടയോ മറ്റു വല്ല സാധനങ്ങളോ കൂട്ടിക്കെട്ടി ഇട്ടിട്ടു് അതിൽ കയറിക്കിടന്നു കൈകാലുകൾ കൊണ്ടു് വെള്ളത്തിൽ തുഴയണം ഇങ്ങിനെ കുറെ നാൾ പരിശീലിക്കുമ്പോൾ ചൊങ്ങുതടി ഇല്ലാതെ തന്നെ വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ ചൊങ്ങിക്കിടന്നു തുഴയുവാൻ വശമായിത്തീരും. അദ്വയം പരിശീലനം അരംഭിക്കുന്നതു് അശം കുറഞ്ഞ വെള്ളത്തിലായിരിക്കണം.

മറ്റുവിധത്തിലുള്ള അത്യാഹിതങ്ങളും വീടുകളിൽ സാധാരണമെന്നോണം ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. തേങ്ങാവെട്ടുക, ചക്ക പരിക്കുക, മുതലായവ ചെയ്യുമ്പോൾ കുട്ടികൾ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലോ സമീപപ്രദേശങ്ങളിലോ നില്ക്കുന്നതു് അപകടകരമാണു്. വെട്ടിയിട്ട നാളികേരം നിലത്തുവീണു തെറിക്കുന്നതിനും അകലെ നില്ക്കുന്നവരുടെ തന്നെയും ദേഹത്തോ തലയിലോ പതിക്കുന്നതിനും ഖ്യഭുഷ്ടമുണ്ടു്.

മരത്തിൽ കയറുക ബാലന്മാർക്കു് പലപ്പോഴും കൗതുകകരമായ ഒരു വിനോദമാണു്, ആ പരിശീലനം നല്ലതുതന്നെ

എങ്കിലും അപകടവും ചിലപ്പോൾ ജീവഹാനിയും നേരിടുന്നതിനു അതു കാരണമായിത്തീർന്നു. അയ്യപ്പിനെ അപകടത്തിലാക്കിയിട്ടുള്ള വിനോദം അഭിലഷണീയമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു മരംഭേദികളായ ബാലന്മാർ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

വിനോദപ്രിയരായ കുട്ടികൾ അപകടത്തിനുള്ള വഴികളേ പറ്റി ചിന്തിക്കാതെയും, ചിലപ്പോൾ അപകടകരമെന്നു കണ്ടാൽതന്നെ അതേപറ്റി ഗണ്യമാക്കാതെയും അപായകരമായ പല നേരവോക്കുകളിലും ഉൾപ്പെടാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ഒരു സംഗതി പറയാം. അഴിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കാളവണ്ടിയുടെ നിലത്തു കുത്തിയിരിക്കുന്ന കുതിരയിൽ ഏതാനുംപേർ ഇരുന്നിട്ട് മറ്റു ചിലരെ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന അതിന്റെ പിൻഭാഗത്തേയ്ക്കു കയറിവിടുകയും അവർ ഉപരിഭാഗത്തു് എത്തിച്ചേർന്നു എന്ന് കാണുമ്പോൾ മുൻപിചിരിക്കുന്നവർ ചൊല്ലുന്ന മാറിക്കളുകയും ചെയ്യുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അനുഭവമെന്താണ്? ഉയർന്നിരിക്കുന്ന പിൻഭാഗം ചൊടുന്നനവെ ചെന്നു നിലത്തടിക്കയും അതിലിരിക്കുന്ന ബാലന്മാർ തെറിച്ച് ഭൂമി വീഴുകയും ചിലപ്പോൾ കൈകാലുകളും തലയും തകരുകയുമാണ് ഇതിന്റെ ഫലം. അബദ്ധത്തിൽ ചാടുന്ന മണ്ടന്മാർക്കു് എന്തു സംഭവിച്ചാലും നോക്കിനില്ക്കുന്നവർക്കു് കൈ കൊട്ടിച്ചിരിക്കുവാൻ വകയുണ്ടാകും. ബാല്യകാലപ്രസരിപ്പും വിനോദതല്പരതയും നല്ലതുതന്നെ; എങ്കിലും അതിനെ അപകടരഹിതമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി മാത്രമേ നയിക്കാവൂ.

വ്യവസായശാലകളിൽ കുട്ടികൾ വളരെ കരുതലോടുകൂടി മാത്രം പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. വായുവേഗത്തിൽ കുറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചക്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വസ്തുത്തി

ന്റെ വല്ലഭോഗ്യം കാനിൽ പറന്നോ മറ്റുപ്രകാരത്തിലോ പെട്ടുപോയാൽ അപമൃത്യു മാത്രമേ ഗതിയുള്ളൂ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വ്യവസായപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്രമോന്നതമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരുന്നതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

IV

വിഷം

ഇനി പറയാനുള്ളതു് പലവിധത്തിലുള്ള വിഷംമൂലം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി അപകടങ്ങളേറ്ററിയാണ്. വിഷമെന്നു ഇവിടെ പറയുന്നതുകൊണ്ട് മരണമേതുകൂടായ വിഷങ്ങളെ മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. പ്രത്യേക ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ ശരീരത്തിനോ ആരോഗ്യത്തിനോ ഉപദ്രവകാരികളായ സകല സാധനങ്ങളേയുംമാണ് “വിഷം” എന്ന പൊതുനാമത്താൽ ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

വിഷസാധനങ്ങൾതന്നെ പലപ്പോഴും ഔഷധങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതു മിക്കവാറും പുറമേ ലേപനംചെയ്യുന്നതിനുള്ളവയായിരിക്കും. അകത്തു സേവിക്കുന്നതിനുള്ള ഔഷധങ്ങളും മേൽപറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള വിഷസാധനങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ഒരേനീരത്തിലും ഒരേ ആകൃതിയിലും ഉള്ളവയായിരിക്കാം. അതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള മരണകൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാതിരുന്നാൽ ഒന്നിനു പകരം മറ്റൊന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും അങ്ങിനെ അ

പകടം നേരിടുന്നതിനും എളുപ്പമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ പല ഗൃഹങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നതായി നാം മിക്കപ്പോഴും കേൾക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിൽ അധിക പങ്കും കുട്ടികൾക്കു സഹായത്തോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ വിഷസമ്മിശ്രമായ ഭക്ഷ്യധാരകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് വന്നുചേരുന്നതെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ യാതൊരു കാരണവശാലും കുട്ടികൾ താനേ ഭക്ഷ്യധാരകൾ എടുത്തുപുഴുവാരിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതും അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെന്നുമാകുന്നു.

അഹാരസാധനങ്ങളിൽ വിഷം കലർന്ന ചിലപ്പോൾ അവകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അതുപലവിധത്തിലാകാം. സൂക്ഷ്മമില്ലാതെ, അഹാരസാധനങ്ങൾ വേവിക്കുന്നതിനു അടുപ്പിൽ തുറന്നുവെക്കുകയും പല്ലി, ചിലന്തി, പാറ മുതലായവ യാദൃശ്യമായി അതിൽപെട്ടു നാം അറിയാതെത്തന്നെ അവയുടെ വിഷാംശങ്ങൾ അഹാരസാധനങ്ങളോടുകൂടി കലർന്നു ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾമൂലം ഒന്നരണ്ടല്ല, ചിലപ്പോൾ വലിയ വലിയ സമൂഹങ്ങളിൽ ഭാഗഭാഷകളാകുന്ന നിരവധി ആളുകൾ അവകടത്തിൽ പെടുന്നതായി നാം പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കാറുണ്ട്. അടുക്കളകൾ വൃത്തിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും പാചകസമയത്തു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പെരുമാറുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.

കൂടാതെയും അഹാരയോഗ്യമായ സാധനങ്ങൾ തന്നെ ചിലപ്പോൾ വിഷമായി തീരാവുന്നതും തന്നിമിത്തം അവകടങ്ങൾ സംഭവിക്കാവുന്നതുമാണ്. ചിലസാധു കുടുംബ

ങ്ങളിൽ പഴകി വളിച്ചു പുളിച്ച ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും തന്നിമിത്തം അവർ സ്വയം വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന വിപത്തുകൾ എത്രമാത്രമെന്ന് ആ സാധുക്കൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. പഴകി പുളിച്ച ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും വിഷസങ്കലിതമായിരിക്കും. സാധനങ്ങളുടെ പാകപ്പിഴകൊണ്ട് വിഷബീജങ്ങൾ അവയിൽ തന്നെ സ്വയം സംഭ്രതമാവുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതു ഉള്ളിൽ ചെല്ലുന്നതായാൽ അരോഗ്യമുള്ള ശരീരമാണെങ്കിൽ മിക്കവാറും ആമാശയത്തിൽ തങ്ങാതെ അപ്പോൾ തന്നെ ശർട്ടിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ദഹിക്കാതെ ഇളകിദഴിഞ്ഞോ പുറത്തു പോകുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ പലവിധത്തിലുള്ള ഉദരരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി മരണമായി തീർക്കുന്നതുമാണ്.

തേങ്ങാപ്പരിപ്പ്, പിഴിഞ്ഞു പാലെടുത്തതിനുശേഷം, നില്പനമ്പാർആഹാരത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഉടനടി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പലിയ അബലമില്ലെങ്കിലും രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്നപയോഗിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും അപകടകരമാണ്. ഈ വിധമുള്ള അപകടങ്ങൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നതായി നാം കേൾക്കാറുണ്ട്.

മറ്റൊരു തരം വിഷം കായ്കനികളിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്നവയാണ്. ചെറിയ കാടുകളിലും മലകളിലും കയറി കാട്ടുപഴങ്ങൾ പഠിച്ചു തിന്നുക കുട്ടികൾക്കു വളരെ കൗതുകമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഏതെല്ലാം പഴങ്ങളാണ് ഭക്ഷ്യമെന്നും ഏതെല്ലാമാണ് വജ്ജ്യമെന്നും നിശ്ചയിച്ചില്ലാത്തതാൽ ചിലപ്പോൾ വണ്ണവൈശിഷ്ട്യം കണ്ട് വിഷം നിറഞ്ഞ കനികൾ പഠിച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമു

ണ്ട് ഭക്ഷ്യമായ ഫലങ്ങൾതന്നെയും കാടുകളിൽനിന്നു പറി ചൂ ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാട്ടുജീവികൾ കരണ്ടരിന്റെ അവശിഷ്ടം ഭക്ഷിക്കുന്നതും പൂഴിക്കുത്തുള്ള പഴങ്ങൾ തിന്നുന്നതും ചിലപ്പോൾ അവകടകരമായി അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്.

V

പലവക

കണ്ണ, കാത്, നാവു, പല്ല മുതലായ അപായങ്ങൾ സൂക്ഷ്മശ്ശരവുകൊണ്ടു കേടുപിടിച്ചു നിരവധിമാതൃമായി തീർന്നാൽ അതിനെ എളുപ്പത്തിൽ നമുക്കു പരിഹരിക്കാവുന്നതല്ല. കണ്ണിൽ കരടോ ഊച്ചയോ പതിച്ചാൽ കണ്ണു തിരുമ്മുന്നത് അപകടമാണ്. പോളകൾ തെരുതെരെ ചിമുകയോ, ഒരു പാത്രം നിറയെ വെള്ളംവെച്ചു അതിൽ കണ്ണുമുട്ടിച്ചു അടക്കുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുകയോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്താൽ വല്ല തുണിത്തുവുകൊണ്ടും കരടു് പുറ്റുത്തുകളകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നല്ല വെളിച്ചമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തും സമയത്തും വായിക്കുന്നതും, കണ്ണു മഞ്ഞുന്ന സാധനങ്ങളിൽ അധികസമയം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ണിനു ദുഷ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്.

കാതുകടിക്കുമ്പോൾ കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന കാട്ടുരവുരമും മറ്റും ചെവിയിൽ കുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അപകടമുണ്ടാകാം. ചെവിയിലുണ്ടാകുന്ന പീള അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രകൃതി നിർദ്ദേശിച്ചുള്ളതാകുന്നു. വല്ല പ്രാണിക

ഉം നിദ്രാവേളയിൽ കാതിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ പശുപാലി
 രിക്കുന്ന ചെവിപ്പിള്ളയിൽ പറിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലാതെ
 ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു അവയ്ക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇപ്ര
 കാരമുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തെ നാം നശിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ട
 താണ്. ചെവിയിൽ അഴുക്കു ക്രമാതീതമായി വലിക്കുന്ന
 പക്ഷം ഡാക്ടറന്മാരെക്കൊണ്ടു കഴുകിക്കയല്ലാതെ കമ്പിയും
 കമ്പുകളും കാതിൽക്കത്തിക്കയറി അപകടമുണ്ടാക്കാതിരി
 പ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. കാതിന്റെ അന്തർഭാഗ
 ത്ത് വളരെ മൃദുവായ ഒരു പോളിയുണ്ട്. ശബ്ദം അ
 തിൽ ചെന്നു തട്ടുമ്പോഴാണ് നാം ശ്രവിക്കുകുന്നത്. ഏതു
 വിധമെങ്കിലും അതിനു കേടുതട്ടിയാൽ പിന്നെ ബധിരനാ
 യി കഴിയുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

നാഡു നമ്മുടെ രസനേന്ദ്രിയവും പല്ലുകൾ ഭക്ഷണ
 തെ ചവച്ചു പാകപ്പെടുത്തുന്നതിനായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടി
 ട്ടുള്ള ഒരു യന്ത്രവുമാകുന്നു. അവയെ ദിവസത്തിൽ ഒരു
 പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ശോധനചെയ്തു വൃത്തിയാക്കി വയ്ക്കാതി
 തന്നാൽ പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പിടിക്കുന്ന അഴുക്കിൽനിന്നും
 ഒരുവക കൃമികൾ ജനിക്കുകയും അവ ക്രമേണ പല്ലിനെ
 മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ദന്തശോധന ചെയ്യേ
 ണ്ടത് രാവിലേയാണ്. നാട്ടുകാർ സാധാരണ പല്ലുതേ
 യ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കരി(ഉമിക്കരി) യാണല്ലോ.
 അതിൽ കുരുമുളക്, ഉപ്പ്, എന്നിവ ചൊടിച്ചു ചേർക്കുന്ന
 ത്ത് മോണയുടെ ഉറപ്പിനും വായിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അണുക്കൾ
 നശിക്കുന്നതിനും നല്ലതാണ്. പേരാൽ, നീർമരുത്, എരി
 യ്ക്ക് മുതലായവയുടെ കമ്പുകളും ദന്തശോധനയ്ക്കു വിധിക്ക
 പ്പെട്ടിട്ടുള്ളവതന്നെ. അതുപോലെ തന്നെ അഴുക്കു പിട
 ച്ചിരിക്കുന്ന നാഡു രസമറിയുന്നതിനു ഉപയോഗപ്രദമാകയി

ല്ലെന്നമാത്രമല്ല ഉമിനീരിൽ കലനും ഭക്ഷണത്തോടുകൂടിയും അതിൽ പുതഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഴുക്ക് ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ അത് ഒരുവക വിഷസാധനമായും പരിണമിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ദേഹത്തെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന തൊലി അഥവാ ത്വക്ക് അഴുക്കുപിടിക്കാതെ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ശരീരത്തിലുള്ള മാംസപേശികളേയും മാറും പൊതിഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല മാത്രമല്ല ത്വക്കിനുള്ളതു്. നമ്മുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനും ആയുർദൈർഘ്യത്തിനും അവശ്യമായ പല വൻകാര്യങ്ങളും അതു നിവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. നാം ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നത് മൂക്കിൽ കൂടി മാത്രമാണെന്നാണല്ലോ നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥം അതല്ല. ശരീരത്തിലുള്ള ഓരോ രോമകൂപം വഴിയും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം പ്രതിനിമിഷം നടക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതു നമുക്കറിയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷണംകൊണ്ട് ഈ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വായുവിനു പ്രഭവശന്തനവദിക്കാത്തവിധത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തു ആപാദചൂഡം വാസ്നീഷ് പൂശുക. ഏതാനും സമയംകഴിയുമ്പോൾ ശ്വാസംമുട്ടലുണ്ടാകുകയും അയാൾ സംഭ്രമങ്ങൾ കാണിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഈ രീതിയിൽ അധികസമയം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാൽ ശ്വാസംമുട്ടൽകൊണ്ട് അയാൾ മരിച്ചുപോകത്തന്നിനും ഇടയുണ്ട്. തന്മൂലം രോമകൂപങ്ങൾവഴിയും ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. നാസിക പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ രോമകൂപങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ അത്ര കൂടുതലായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ.

തപസ്സുകൊണ്ടു മനുഷ്യനു വേറൊരു ഉപയോഗങ്ങളുണ്ടു്. അദ്ധ്വാനിക്കുമ്പോൾ ശരീരം വിധർമ്മം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്നല്ല. ഈ വിധർമ്മം അകത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു വക അഴുക്കു് ജലത്തോടു കൂടി കലർന്നു വരുന്നതാണു്. അഥവാ അദ്ധ്വാനം ചെയ്താൽ അകത്തുണ്ടാകുന്ന അഴുക്കിനെ ശരീരത്തിലുള്ള ജലം കഴുകി പുറത്താക്കുകയാകുന്നു ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു് യഥാകാലങ്ങളിൽ പുറത്തുപോകേണ്ടതു് രോഗകൃപങ്ങൾ വഴിയാണു്.

അഴുക്കുടത്തു രോഗകൃപങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായിത്തീർന്നാൽ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു വിഷ്ണുനേരിടുമെന്നു മാത്രമല്ല, മുൻപറഞ്ഞ അഴുക്കു നിറഞ്ഞ ജലത്തിനു പുറത്തുപോകുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ ശരീരത്തിൽതന്നെ കെട്ടി നില്ക്കുകയും അതു് അവിടെ കിടന്നു ഭൂമിപ്പു് വിഷമയമായി, ചൊരി, ചിരഞ്ജീവിയായ പല രോഗങ്ങൾക്കും വേദനയാൽ കഷ്ടതയും ചെയ്യും. അതിനാൽ തപസ്സിനെ എപ്പോഴും മചിനരഹിതമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് നിത്യവും കൃത്യങ്ങളാണു് അത്യാവശ്യമാണു് എന്നാൽ ഭക്ഷണംകഴിഞ്ഞു് ദഹിക്കുന്നതിനു മുൻപും അജീർണ്ണം, അതിസാരം, നേത്രരോഗം, പീനസം, മുതലായ രോഗങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോഴും കൃത്യങ്ങളാണു് രോഗവർദ്ധനവിനു കാരണമാകുമെന്നും പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം.

കല്ലെറിഞ്ഞു കളിക്കുന്നതിൽ കുട്ടികൾക്കു് വലിയ കരുതുകമുണ്ടു്. എന്നാൽ കൈ വിട്ടുപോയാൽ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നിർമ്മാഹമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണിതെന്നു നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം. ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനം തെറ്റിപ്പോയി

യെന്നും, അഥവാ സ്ഥാനത്തു പതിച്ചാൽതന്നെയും തെരിച്ചു സമീപവർത്തികളായ വല്ലവരുടേയും തലയിൽ പതിച്ചു എന്നും വരാം. നമ്മുടെ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി അന്യനെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതു നന്നല്ലല്ലോ.

സൈക്കിൾമണിയോ കാരിന്റെ റോണോ കേട്ടാൽ പേടിച്ചോടരുത്. നിങ്ങൾ ശഠിയായ വശംചേന്നാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനത്തുതന്നെ ഉറപ്പായി നിന്നുകൊണ്ടാൽ കാരോ സൈക്കിളോ വരുന്നവ താനേ ഒഴിഞ്ഞു പോയ്ക്കൊള്ളും. സംഭ്രമിച്ചു ഏതെങ്കിലും വശത്തേക്കു ചാടിയാൽ ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒഴിച്ചുവിടുന്ന കാരിന്റെ അടിയിൽചെന്നു പെട്ടു എന്നുവരാം.

ലൈൻബസ്സുകളിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതലായി വണ്ടിയിൽ അൾ കയറുന്നതായി കണ്ടാൽ അടുത്ത അവസരത്തിൽ തന്നെ ഗവണ്മെൻ്റ് റധികാരികളുടെ വിവരം അറിയിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. വൃദ്ധന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും വണ്ടിയിലായാലും വഴിക്കായാലും കഴിവുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങളും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതിലും, വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതിലും നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉത്സുകരായിരിക്കണം.

അന്യരുടെ വസ്തുങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിനും കുളിക്കുന്നതിനും യാതൊരുകാരണവശാലും ഉപയോഗിക്കരുത്. നമുക്ക് ദൃശ്യമല്ലാത്ത വല്ല തപസ്കരോഗങ്ങളും അവരിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ആ വസ്തുങ്ങൾ വഴിവാച്ചി നമ്മിൽ വ്യാപിക്കാനിടവരും.

വൃത്തിഹീനമായ പായ്, തലയണ, പുതപ്പ് മുതലായവ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കരുത്. അതുപോലെതന്നെ നന്നത്തെ കിടക്കകളും എപ്പോഴും നിഷിദ്ധങ്ങളാണ്. മേൽതരമായ കിടക്കകൾ ലഭിക്കുക എല്ലാവർക്കും എപ്പോഴും സാധ്യമായില്ലെന്നു വരാം എന്നാൽ ഉള്ളവയെ അഴുക്കടയാതെയും ദിവസവൃദ്ധനക്കിയും സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏവർക്കും സധിക്കുന്നതാണ്. ഒരു ദിവസത്തിൽ അർദ്ധംശം നാംകായത്തിൽക്കിടന്നപ്പോൾ പുറമേയും, ഇതാർദ്ധം സുഖവിശ്രമത്തിനായി ശയ്യയിലും അണല്ലോ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ആസ്ഥിതിക്ക് അയ്യസ്തിന്റെ അർദ്ധംശംതന്നെ ചെലവഴിക്കേണ്ട ഒരുസ്ഥലമായും, ജീവിതത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും നമ്മോടുകൂടി സഹവസിക്കുന്ന ഒരു സഖിയായും കിടക്കയേ എണ്ണേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ വിശ്രമസങ്കേതവും പിരിയാത്ത ബന്ധുപുമായ കിടക്കയെ എത്രമാത്രം ശുചിയായും കരുതലോടുകൂടിയും സൂക്ഷിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സാധുക്കളുടെ വീടുകളിൽ മാത്രമല്ല പല പലിയാളിടുകളിൽ തന്നെയും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും വൃത്തിഹീനമായ കിടക്കകൾ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ എന്ന് ഒരു നിയമം പച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു. അവർ നല്ല പായയിൽ ശയിക്കുന്നതും, വെളുത്തവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും, പ്രതിദിനം കുളിക്കുന്നതും ഒരുവക അധികപ്രസംഗമോ ധിക്കാരമോ സ്വഭാവഭൂഷ്യമോ അന്വിട്ടാണത്രെ മറുത്തവർ എണ്ണുന്നത്. എന്തൊരു കഷ്ടമെന്നു നോക്കണം! പല വീടുകളിലും സ്ത്രീജനങ്ങളും കുട്ടികളും ശയിക്കുന്ന പായ്, തലയണ മുതലായവ കാണുന്നതിനോ അവയുടെ അടുത്തണയുന്നതിനോ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അത്ര വൃത്തിഹീനവും ദുർഗ്ഗന്ധ

പൂരിതവുമാണെന്നു നിങ്ങളിൽതന്നെ പലർക്കും അനുഭവമുള്ളതായിരിക്കണം. കുഞ്ഞുങ്ങൾ പാതിൽ വിസർജ്ജിച്ചാൽ വല്ല ഉപയോഗം ചകരിയോകൊണ്ടു് തുടച്ചു കളകയല്ലാതെ പായ്കു കഴുകുകതന്നെ ചിലർക്കു വിഷമമാണു്. ഈ വക സമ്പ്രദായങ്ങൾ എത്രകൊണ്ടു് അപകടകരമാണെന്നും ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിലുള്ള മഹാരോഗങ്ങളേയാണു് തന്മൂലം അവർ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതെന്നും സാധുക്കൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

കൊച്ചുകുട്ടികൾ കരയുമ്പോൾ അവരുടെ വായിൽ ആഹാരം തള്ളികളയുന്നതു നന്നല്ല. അങ്ങിനെകൊടുക്കുന്നതായൽ വയറിവേക്കു പോകുന്നതിന്നു പകരം ഒരുപക്ഷേ ആഹാരസാധനങ്ങൾ തലയോട്ടിൽ കയറുന്നതിന്നും പലപ്പോഴും വലിയ അപകടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിന്നും എളുപ്പമുണ്ടു്.

മൊട്ടുസൂചി, കുപ്പിച്ചില്ലു്, പാറക്കഷണം മുതലായ സാധനങ്ങൾ വായിലിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുക ചില കുട്ടികൾക്കു് ഒരു പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. അറിയാതെതന്നെ അവ അകത്തേക്കു പോകുന്നതിന്നും ഒരു പക്ഷേ കുടലിലോ തൊണ്ടയിലോ തറക്കുന്നതിന്നും വളരെ എളുപ്പമുണ്ടു്. ഉപയോഗശൂന്യമായ ഈ ഭുജനസാധനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അപത്തുകളിൽനിന്നു രക്ഷപെടാമെങ്കിൽ അതാണല്ലോ നല്ലതു്.

ഒരാൾക്കു് ഒരു ദീനത്തിനു് വൈദ്യൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഭക്ഷണവും അതേരോഗത്തിന്നുതന്നെ ഇതരനു് ഗുണപ്രദമായിരിക്കണമെന്നില്ല. നേരേ മരിച്ചു് ഉപയോഗിച്ചാൽ അപകടകരമായും തീർന്നു്. അതിനാൽ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമറിയാതെ സേവചരാനുസരണം ഭക്ഷണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കരുതു്.

ആഭരണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു കുട്ടികൾക്കു ചിലപ്പോൾ ജീവഹാനിക്കുതന്നെയും കാരണമായി എന്നുവരാം. വില പിടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ പലപ്പോഴും കുട്ടികളെ തസ്കരന്മാരുടെ ക്രൂരഹിംസകൾക്കു പാത്രമാക്കാറുണ്ട്. ധനം പ്രതിനിമിഷം വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണു്. ആഭരണമാക്കിവെക്കുന്ന ധനം നീജ്ജീവവും ഉപയോഗശൂന്യവുമാണെന്നുമാത്രമല്ല അതു മേൽപർത്ത വിധത്തിൽ അപകടങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയും ചെയ്യും.

അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു വിയത്തിരിക്കുന്ന ദേഹം തന്നെ ചൂടുള്ളതായിരിക്കും. ആ സമയത്തു് പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കുകയോ പച്ചവെള്ളം കുടിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. വെട്ടെന്ന് ദേഹം തണുപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പലവിധ രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ചൂടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ചിമ്മിണി വെട്ടെന്ന് തണുപ്പിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതു് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ആ അനുഭവംതന്നെയാണു മനുഷ്യ ശരീരത്തിനും ഉണ്ടാകുന്നതു്.

